Et bñdixit eis multiplicãdo bona ſpũalia et tẽpalia
(et multiplicati ſũt nimis/et iumẽta eoꝝ nõ minorauit)
ſed potius multiplicauit. ¶ Propħa oñdit quõ etiã dñs
liberat a malo diſſenſiõis et diſcordie inter ciues que ẽ
nimis piculoſa dicẽs. ¶ Pauci facti ſũt) cõciues alicu=
ius ciuitatis vel cõpatriote(et vexati a tribulacõe malo
rum) inter eos ↄſurgẽte. ¶ Ex eo. ſ. qꝛ. Effuſa ẽ ↄtẽ=
tio ſup pñcipes) eoꝝ ⁊ iuſto dei ſuo iudicõ deus(pmiſit
eos errarẽ in inuio) deuiãdo a iudicõ recte racõis(⁊ nõ
in uia) p quã poſſent habẽ intẽtũ. ¶ Hꝫ dñs.
¶ Paupem) humilẽ(adiuuit de inopia) diuitẽ faciẽdo(⁊ i
ple familiã mltiplicãdo) ¶ Et qꝛ talis liberacõ ẽ cã leti=
cie bonis dic. ¶ Videbũt rcĩ ⁊ letabũtᵉ) ↄtrario qꝛ ma
lis ⁊ ſupbis occaſio ẽ triſticie ſeqᵗᵉ(oĩs hõ iniquus ob=
ſtruet os ſuũ) ex ſua deiectõe fcũs tacẽs ⁊ mutus.
Quis ergo ſapiẽs) vidẽs qꝛ deus ſic adiuuat paupe
rem et ſupbos excecat(cuſtodiet hec:) ut ſit paup hũ=
lis nõ diues ſupbꝫ(et intelliget miſcõias). ſ. qꝛ ab oĩbꝫ
malis liberat nõ p merito hoĩm ſꝫ p miſcõias ſuas.

¶ Pſalmus. C vij. in quo monet ad bonã opacõez.

¶ Propheta

Paratũ cor meum deus ut te voce pdicem et
opibꝫ glorificẽ(cãtabo) corde(pſallã) opeꝛ ⁊ hoc faciam
qꝛ tibi totis viribꝫ meis ſuiã(gl'ia mea) ẽ. Exurge)
dicebat ꝓpħa dauid inſtrumẽtis ſuis in q̃bꝫ dictas lau=
des decãtabat(exurge pſalteriũ et cithara/exurgã di=
luculo) hora. ſ. qua deuoti hoĩes ſoliti ſũt ſurgẽ ad lau=
dãdũ deũ. ¶ Propheta puidẽs qꝛ pſalmi eius forẽt in
futuris gñacõibꝫ decãtãdi in eccia dic. Confitebor ti=
bi) cõfeſſione laudis(in populis) criſtianis(et pſallam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tibi in nacōibꝫ) oībꝫ in qbꝫ filius tuus p apľos ē ma=
nifeſtatus. ¶ Et merito. Quia magna ſuper ſpūales
creaturas miſcōia tua) qꝛ etiā āgeli bñficijs tuis fruūť
nec ē aliq̄ creatura q̄ miſcōia dei nō egeat (veritas tua
magna ē uſqꝫ ad nubes) ↄſtituenda .i. apľos ⁊ p̄dicato
res ſanctos q̄ veluti nubes ↄpluāt eccľiā aqua celeſtis
doctrine. ¶ Quia ergo miſcōia tua magna ē. Exal=
tare) oñdendo potentiā tuā (et ſup oēm āgelicā naturā)
altū et ſublimē te oñde (et ſup omnē terrā) et ut tibi ſit
gloria (liberētur dilecti tui) de ptāte dyaboli. Reliq̄ ver=
ſus ſūt ſupra expoſiti pſalmo .lix.

¶ Pſalmus .Cviij. in quo monet Jude mali=
ciā declinare et xp̄i humilitatem imitari.

Vox xp̄i ex pte humanitatis ad patrem O.

Deus pr̄ ↄtra impropia q̄ inimici mei loquūtur
aduerſū me (ne tacueris laudē meā) ſed
fac me ↄgnoſci ⁊ laudari p totū mundū ſic̄ p nacōes ab
apľis notificari feci ⁊ hoc ideo (qꝛ os peccatoris ⁊ doloſi) .ſ.
iude ⁊ ppli iudaici (ↄtra me aptū ē) dicendo multa falſa
ad dep̄ſſiōe3 meā. vñ ſeq̄ť. Locuti ſūt aduerſū me
lingua doloſa) iudei et iudas ſiľ tractādo de traditione
mea ⁊ (ex odio circūdederūt me ſermōibꝫ iniurioſis) di
centes ſamaritanus es tu et demoniū habes et hmōi (et
expugnauerunť me ſine cauſa iuſta)
Vere g̃tis expugnauerūt me qꝛ cū. Pro bñficijs q̄
ↄtuli eis deberēť me diligere detrahebāt michi) negan=
tes me eſſe filium dei et dicentes qꝛ in beelzebub eicio de=
mōia (ego aūt orabā) etiā p illis. pr̄ ignoſce illis ⁊ c̄.
Et reddiderūt michi mala p bonis) q̄ feci eis (et o=
diū p dilectōne) quā exhibui pplo iudaico. Quia ergo
ſic eſt. Conſtitue ſuper populū iudaicū dyabolum)

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf